

Zgodnie z artykułem X ustęp 3 powyższego układu wszedł on w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw oraz w stosunku do Polski dnia 18 maja 1972 r.

Ponadto podaje się do wiadomości, że zgodnie z artyku-

łem X ustęp 4 tego układu następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne w niżej podanych datach i dla tych państw układ wszedł w życie w dniu złożenia ich dokumentów ratyfikacyjnych:

	Związek Radziecki	Wielka Brytania	Stany Zjednoczone Ameryki
Islandia	30.V.1972 r.	30.V.1972 r.	
Malajzja	21.VI.1972 r.		

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

277

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 października 1972 r.

w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119 i z 1972 r. Nr 11, poz. 81) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do obliczania wysokości składek na ubezpieczenia społeczne za pracowników zwolnionych od podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne w wyniku zmian przepisów płacowych wprowadzonych od dnia 1 maja 1972 r.

§ 2. Jeżeli wynagrodzenie pracowników jest zwolnione od podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne, podwyższa się wysokość składki na ubezpieczenia społeczne opłacanej od wynagrodzeń zwolnionych od podatku z:

- 1) 15,5% na 20% wynagrodzenia,
- 2) 10% na 14% wynagrodzenia.

§ 3. 1. Ze składek podwyższonych i opłacanych w wysokości określonej w § 2 kwotą stanowiącą 4% podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne przeznaczają się na dochód funduszu emerytalnego.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, stanowi dodatkowy dochód funduszu emerytalnego, poza dochodami określonymi w art. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 7).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

278

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 września 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciwko chorobom zakaźnym.

Na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 października 1964 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciwko chorobom zakaźnym (Dz. U. z 1964 r. Nr 40, poz. 273, z 1969 r. Nr 17, poz. 128 i z 1970 r. Nr 23, poz. 188) po § 5 dodaje się § 5a w następującym brzmieniu:

„§ 5a. Szczepieniom ochronnym przeciwko odrze podlegają dzieci w wieku od 12 miesięcy do ukończenia 4 roku życia. Grupy dzieci podlegające szczepieniu lub zakres terenowy tych szczepień ustala Główny Inspektor Sanitarny i podaje do wiadomości publicznej w formie obwieszczeń.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: M. Słowiński

279

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WĘWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 10 października 1972 r.

w sprawie wymagań sanitarnych w handlu okrężnym środkami spożywczymi i użytkami.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania sanitarne w handlu okrężnym środkami spożywczymi i użytkami, prowa-

dzonym przez jednostki gospodarki społecznej i nie uspołecznionej oraz przez osoby fizyczne.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) środek spożywczy — również używkę,
- 2) handel okrężny — detaliczną sprzedaż środków spożywczych:
 - a) obwoźną — wykonywaną przy użyciu samochodów, barobusów, wozów konnych, wózków ręcznych, kuchni polowych i innych środków transportowych,
 - b) obnośną — wykonywaną przy użyciu skrzynki, kosza, dzbana i innych urządzeń,
 - c) z przenośnych urządzeń gastronomicznych, jak automaty, dystrybutory, rożny,
- 3) miejsca zgromadzeń ludności — miejsca, w których odbywają się targi, obchody, imprezy okolicznościowe, skup artykułów rolnych i hodowlanych, jak również tereny wypoczynkowe, dworce (kolejowe, autobusowe, lotnicze, przystanie wodne) itp.

§ 3. 1. Handel okrężny powinien być prowadzony w miejscach wolnych od zanieczyszczeń mogących spowodować utratę jakości zdrowotnej środków spożywczych i w sposób zabezpieczający ich zdrowotną jakość.

2. Miejsca sprzedaży powinny być oddalone co najmniej:

- 1) 25 m od śmietnisk, zbiorników odpadów, punktów skupu i przerobu pierza, nie skanalizowanych ustępów, obór, stajen, chlewów,
- 2) 10 m od szaletów publicznych połączonych z miejską siecią kanalizacyjną lub miejscową oczyszczalnią ścieków.

3. Nie wolno sprzedawać środków spożywczych w bramach, sieniach i na podwórzach domów mieszkalnych.

§ 4. 1. Pomieszczenia, w których przechowuje się środki spożywcze, urządzenia i sprzęt do ich przenoszenia, przechowywania i sprzedaży, oraz środki transportowe do sprzedaży obwoźnej powinny być utrzymywane we wzorowej czystości.

2. Środki spożywcze wolno trzymać w naczyniach, których wnętrze wykonane jest z materiału nieszkodliwego dla zdrowia ludzkiego, nie reagującego chemicznie przy zetknięciu ze środkiem spożywczym.

3. Naczynia przeznaczone do podawania konsumentom środków spożywczych do spożycia na miejscu (talerzyki kartonowe, kubki, łożatki itp. do jednorazowego użytku) oraz opakowania (torby, papier, folia itp.) powinny być czyste, chronione przed kurzem i zanieczyszczeniem. Opróżnione przez konsumentów naczynia przeznaczone do jednorazowego użytku sprzedawcy zobowiązani są niszczyć i wrzucać do pojemnika na odpadki.

4. Do dozowania, krojenia i podawania środków spożywczych powinno się stosować oddzielny drobny sprzęt (łyżki, łożatki, widelce itp.) dla poszczególnych grup środków spożywczych.

5. Punkty sprzedaży środków spożywczych przeznaczonych do spożycia na miejscu powinny być wyposażone w pojemniki z pokrywami na odpadki. Pojemniki powinny być bieżąco opróżniane.

§ 5. 1. Środki spożywcze sprzedawane luzem do bezpośredniego spożycia bez uprzedniego mycia lub obierania powinny być przykrywane materiałem chroniącym przed zanieczyszczeniem (celofanem lub gazą), a naczynia z takimi środkami spożywczymi przykrywane szczelnymi pokrywami.

2. Do pakowania środków spożywczych powinien być używany czysty, nie zadrukowany papier.

§ 6. Przechowywanie przeznaczonych do sprzedaży środków spożywczych w pomieszczeniach mieszkalnych jest zabronione.

§ 7. 1. Nie wolno wprowadzać do obrotu w handlu okrężnym:

- 1) mięsa i jego przetworów, w tym również dziczyzny,
- 2) drobiu,
- 3) tłuszczów zwierzęcych i roślinnych,
- 4) grzybów świeżych i przetworów grzybowych,
- 5) dietetycznych środków spożywczych,
- 6) napojów zawierających więcej niż 4,5% alkoholu.

2. W miejscach zgromadzeń ludności dopuszcza się sprzedaż:

- 1) wędlin i wyrobów wędliniarskich,
- 2) drobiu pieczonego na rożnie,
- 3) konserw mięsnych, warzywno-mięsnych i rybnych.

3. Na targowiskach i w halach targowych dopuszcza się sprzedaż:

- 1) grzybów przez zbieraczy,
- 2) środków spożywczych wyprodukowanych przez producentów we własnych gospodarstwach rolnych, ogrodniczych i hodowlanych, z wyjątkiem wędlin i wyrobów wędliniarskich.

4. Wyroby kulinarne mogą być sprzedawane w handlu okrężnym przez:

- 1) jednostki gospodarki społecznej,
- 2) osoby fizyczne tylko w razie posiadania zezwoleń na tego rodzaju działalność.

5. Sprzedaż mięsa z uboju gospodarczego regulują odrębne przepisy.

§ 8. 1. Ryby i przetwory rybne mogą być sprzedawane przy użyciu specjalistycznych środków transportowych służących do obwoźnej sprzedaży tych artykułów, zapewniających odpowiednie dla nich warunki sanitarne, tj. samochodów izotermicznych, barobusów, samochodów — sklepów.

2. Sprzedaż obwoźna ryb smażonych i wędzonych może być prowadzona w miejscach zgromadzeń ludności.

3. Sprzedaż obnośna ryb świeżych może być prowadzona na targowiskach i w halach targowych przez rybaków i spółdzielnie rybackie.

§ 9. 1. Piwo i napoje chłodzące wolno sprzedawać z urządzeń dozujących, jak saturatory wózkowe, automaty, dystrybutory itp., oraz w hermetycznie zamkniętych opakowaniach jednostkowych (butelkach).

2. Saturatory powinny być podłączone do sieci wodociągowej. W miejscowościach, w których brak jest sieci wodociągowej, lub w miejscach znacznie oddalonych od takiej sieci źródła pobierania wody do saturatorów wymagają zatwierdzenia przez terenowo właściwą stację sanitarno-epidemiologiczną.

3. Naczynia szklane, w których podaje się konsumentom napoje do spożycia na miejscu, należy płukać w wodzie bieżącej przed napełnieniem i bezpośrednio po ich opróżnieniu przez konsumenta. Przed płukaniem należy usunąć zanieczyszczenia. Płukać należy zarówno wewnętrzną, jak i zewnętrzną stronę naczyń.

§ 10. 1. Lody powinny być sprzedawane w zabezpieczających je od wpływów zewnętrznych jednostkowych opakowaniach wytwórni.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach właściwy do spraw handlu organ prezydium powiatowej (miejskiej) miasta

stanowiącego powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej może w porozumieniu z powiatowym inspektorem sanitarnym zezwolić na sprzedaż w określonych miejscowościach lub miejscach lodów nie paczkowanych. W takim wypadku organ sanitarny ustala wymagania sanitarne sprzedaży.

3. Na zbiorczych opakowaniach lodów sprzedawanych luzem należy umieścić nazwę wytwórni (producenta) i jej adres.

§ 11. 1. Sprzedaż masła i serów na targowiskach i w halach targowych może być prowadzona tylko w miejscach do tego celu wyznaczonych.

2. Do pakowania masła i sera wolno używać jedynie papieru pergaminowego.

3. Mleko i śmietana mogą być sprzedawane z dzbanów, wiader i innych naczyń do tego przeznaczonych oraz w zamkniętych butelkach. Naczynia powinny być zamykane szczelnymi pokrywami zabezpieczającymi przed zanieczyszczeniem.

4. Napoje mleczne (maślanka, kefir, jogurt, laktoral i inne) mogą być sprzedawane tylko w opakowaniach zamkniętych.

§ 12. 1. Sprzedaż warzyw, owoców i runa leśnego powinna być prowadzona w sposób zabezpieczający przed bezpośrednim zetknięciem produktów z ziemią. Kosze i skrzynki z tymi produktami należy ustawiać na podkładach.

2. Opryskiwanie warzyw i owoców może być dokonywane jedynie przy użyciu czystej, zdatnej do picia wody, za pomocą polewaczek lub innych czystych naczyń.

3. Solone, kwaszone i marynowane owoce i warzywa sprzedawane luzem należy przechowywać w szklanych lub drewnianych naczyniach albo fabrycznych opakowaniach zbiorczych. Używanie innych naczyń dozwolone jest tylko za zgodą inspektora sanitarnego.

4. Sprzedaż środków spożywczych, o których mowa w ust. 3, powinna być prowadzona przy użyciu łopatek, widelców i szczypic z materiałów kwasoodpornych.

§ 13. 1. Sprzedawcami w handlu określonym mogą być tylko osoby, które odpowiadają warunkom zdrowia wymaganych przy sprzedaży środków spożywczych. Warunki te określają odrębne przepisy.

2. Sprzedawcy obowiązani są posiadać aktualną książeczkę zdrowia, wystawioną przez zakład służby zdrowia i stwierdzającą, że mogą być zatrudnieni przy sprzedaży środków spożywczych w handlu określonym.

3. Od obowiązku posiadania książeczki zdrowia zwolnieni są producenci rolni, sprzedający produkty z własnych gospodarstw, z wyłączeniem zarejestrowanych nosicieli chorób zakaźnych.

4. Sprzedawcy obowiązani są posiadać przy sobie dowód tożsamości.

5. Sprzedawcy obowiązani są utrzymywać higienę osobistą, a w szczególności czystość rąk, oraz nosić w czasie pracy czystą odzież roboczą.

6. Sprzedawcy artykułów mleczarskich i napojów gazowanych oraz artykułów do bezpośredniego spożycia, a w miejscach zgromadzeń ludności — wszelkich środków spożywczych, zobowiązani są nosić odzież roboczą składającą się z białego fartucha i białego nakrycia głowy (chustki, płóciennej czapki lub siatki z białą opaską).

§ 14. W sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem tracą moc dotychczasowe przepisy wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Nr 36, poz. 343 z późniejszymi zmianami).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: *E. Sznajder*

280

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 sierpnia 1972 r.

w sprawie oświadczeń Austrii i Fidżi dotyczących Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r., i Porozumienia europejskiego uzupełniającego Konwencję o ruchu drogowym i Protokół w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanego w Genewie dnia 16 września 1950 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rząd Austrii złożył dnia 15 października 1971 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321), i Porozumienia europejskiego uzupełniającego Konwencję o ruchu drogowym i Protokół w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanego w Genewie dnia 16 września 1950 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 322) następujące oświadczenie:

„Zgodnie z artykułem 2 ustęp 1 Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r., Prezydent Republiki Federalnej oświadcza niniejszym w

imieniu Republiki Austrii, że Austria w przyszłości nie będzie stosować załącznika 1 do Konwencji; oraz zgodnie z artykułem 3 Porozumienia europejskiego uzupełniającego Konwencję o ruchu drogowym, podpisanego w Genewie dnia 16 września 1950 r., w imieniu Republiki Austrii wypowiada uzupełnienie zamieszczone w artykule 1 tego Porozumienia do załącznika 1 Konwencji”.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Fidżi poinformował Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż przyjął dla siebie litery „FJI” jako znak wyróżniający w ruchu międzynarodowym.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*